

εὐδὲ δὴ τὸ τοῦ πατρὸς. οὐ γὰρ τὸ οὐτως καὶ αὐ-
 τὸ, ὡς ὀπτασία λευκῆ, ὅτι ἐκ ἐστὶ τὸ ὀπτα-
 νεία (ἔξ), τὸ λευκὸν (ἔξ). ἀλλὰ μὲν οὐδὲ τὸ ἐξ
 ἀμφότερον, τὸ ὀπτανεία λευκὸν (ἔξ). διὰ τὸ ὅτι
 πορώτερον αὐτῆ. ἐκ γὰρ ἀφ' αὐτῆς ἐστὶ λόγος αὐ-
 τὸ, λέγοντι αὐτὸ, ὡς ὁ λόγος τῶν τῶν (ἔξ) ἐ-
 κείσθω. ὡς εἰ τὸ ὀπτανεία λευκῆ εἰναι ὅτι,
 τὸ ὀπτανεία (ἔξ) λέειν, τὸ λευκὸν καὶ λεῖον
 (ἔξ), τὸ αὐτὸ καὶ ἐν. Ἐπει δ' ἐστὶ καὶ ἡ τῶν
 ἄλλας κατηγορίας συνάπτει (ἐστὶ γὰρ πῶς ὑπο
 κείμενον ἐκείσθω, ὅτι τῶν ποιῶν, καὶ τῶν ποτῶν, καὶ
 τῶν ποδῶν, καὶ τῶν κινήσων) οὐκ ἐστὶν ὁ λό-
 γος τῶν τῶν (ἔξ) ἐκείσθω (ἔξ), καὶ ὑπαρχῆς καὶ τοῦ-
 τος τῶν τῶν (ἔξ). οἷον λευκὸν ἀνθρώπου τῶν
 λευκὸν ἀνθρώπου. ἔστω δὴ ὄνομα αὐτῶν ἱμά-
 πον, πῶς ἐστὶ τὸ ἱμάτιον (ἔξ); ἀλλὰ μὲν οὐδὲ
 τῶν καὶ αὐτὸ λεγόμενον, οὐδέ τῶν, ἢ τὸ
 οὐ καὶ αὐτὸ λέγεται διχῶς, καὶ τούτου
 ἐστὶ πῶς, τὸ ὑφ' ἐκ πορώτερος, τὸ δὲ οὐ. τὸ
 μὲν γὰρ τῶν αὐτῶν ἄλλω πορώτερον λέγεται
 ὁρίζεται, οἷον ἐστὶ τὸ λευκὸν (ἔξ) ὁρίζεται
 λέγει λευκὸν ἀνθρώπου λόγον. τὸ δὲ τῶν,
 ἄλλο αὐτῶν. οἷον εἰ σημαίνει τὸ ἱμάτιον, λευ-
 κὸν ἀνθρώπου, ὁ δὲ ὁρίζεται τὸ ἱμάτιον ὡς
 λευκόν. τὸ δὲ λευκὸν ἀνθρώπου, ἐστὶ ὑφ'
 λευκόν, οὐ ὑφ' αὐτῶν τῶν (ἔξ) λευκὸν ἀνθρώπου,
 ἀλλὰ τῶν ἱματίων (ἔξ). ἄρα ἐστὶ τὸ τῶν εἶναι
 πῶς, ἢ ὅλων, ἢ οὐ; ὁμοίως γὰρ πῶς (ἔξ), ἐστὶ τὸ
 τῶν (ἔξ). ὅταν δ' ἄλλο κατ' ἄλλου λέγεται,
 ἐκ ἐστὶν ὁμοίως τῶν πῶς οἷον, ὁ λευκὸν ἀνθρώ-
 πος, ἐκ ἐστὶν ὁμοίως τῶν πῶς, ἐκ ἐστὶν τῶν πῶς
 οὐδὲ τῶν ὑπαρχῆς μόνον. ὡς τὸ τῶν εἶναι ἐ-
 στὶν, ὅταν ὁ λόγος ὅτι ὁρίζεται, ὁρίζεται δ' ἐ-
 στὶν, ἐκ ἀνόνομα λόγου ταῦτ' σημαίνει (παί-
 ρεις γὰρ αὐτῶν οἱ λόγοι ὅροι). ἔστω γὰρ ὄνομα
 ὀπτανεία λόγου ταῦτ' ὡς καὶ ἡ Ἰλιάς ὀπτα-
 σίος (ἔστω) ἀλλ' ἐκ πορώτερος πῶς. τοιαῦτα
 δὲ ἐστὶν, ὅσα λέγεται μὴ τῶν ἄλλο κατ' ἄλ-
 λου λέγεται. ἐκ ἐστὶν ἄρα οὐδὲ τῶν μὴ γό-
 νος εἰς τῶν ὑπαρχῶν τῶν πῶς (ἔξ), ἀλλὰ τῶν
 τῶν μόνον. ταῦτα γὰρ δοκεῖ οὐ γὰρ μετακλι-
 νῆσθαι καὶ παίδος, ἐκ ὡς συμβεβηκός, ἀλλὰ
 λόγος μὲν ἐστὶν ἐκείσθω καὶ τῶν ἄλλων τῶν σημαί-
 νει, ἐκ ἢ ὄνομα, ὅτι τὸ δὲ τῶν ὑπαρχῶν, ἢ αὐτῶν
 λόγου ἀπλῶς ἀκριβέστερος ὁρίζεται δ' ἐκ ἐ-
 στὶν, οὐδὲ τῶν πῶς (ἔξ). ἢ καὶ ὁ ὁρίζεται, ὁρίζεται
 καὶ τὸ πῶς πλεοναχῶς λέγεται, καὶ γὰρ τὸ πῶς
 ἐστὶν, ἐκ μὲν ἔστω σημαίει τῶν οὐσίαι,

Nec tamen hoc totum. Nec enim illud,
 quod ita secundum se est, ut superficies
 alba, quoniam superficialis esse, non est al-
 bo esse. At verò, nec quod ex ambobus est
 superficies alba esse. Quare quoniam hæc
 inest. In qua ergo ratio ipsum dicente,
 non inest ipsum, hæc ratio eius, quod
 quid erat esse cuique. Quare si superficialis
 albæ esse, est superficialis lævi esse, albo &
 lævi esse, vnum, & idem est. Cum autem
 secundum cætera quoque præcamentâ
 composita sint (est etenim aliquid sub-
 iectum cuique, ut qualitati, & quantita-
 ti, & quando, & vbi, & motui) perscrut-
 tandum est vtrum est ratio eius quod
 quid erat esse cuique horum, & vtrum i-
 nest etiam his ipsum quod quid erat, ut
 homini albo, quod erat albo homini. Sit
 autem nomen eius, vestis. quid est vestis
 esse? At verò, nec eorum est, quæ secundum
 se dicuntur. An hoc non secundum se
 dupliciter dicitur? & huius est hoc quid-
 dem ex additione: istud verò non. Hoc e-
 nim dicitur, eo quod ipsum, quod definitur,
 alteri adicitur: ut puta, si albo esse, de-
 finiens dicit albi hominis rationem: istud
 verò, eo quod aliud ipsi: ut si vestis album
 hominem significat, ille verò definit vestem
 ut album. Quod autem est albus ho-
 mo, est album quidem, non tamen quid e-
 rat esse albo homini, sed vestis esse. Vtrum
 quod quid erat esse, est quid, aut simplici-
 ter an non? Ipsum enim quod quid erat
 esse, est ipsum quid erat esse. Cum verò a-
 liud de alio dicatur, non est ipsum quod
 quid: ut homo albus, non est quod quid:
 si ipsum quidem quod quid substantiis so-
 lis inest: quare quod quid erat esse illo-
 rum est, quorumcunque ratio esse defini-
 tio. Definitio autem est, non si nomen i-
 dem, quod oratio significet, (omnes etenim
 sermones, definitiones essent. Erit
 nanque nomen idem cuiuscunque sermoni,
 quare & illas definitio erit) sed si primi a-
 licuius sit. Talia verò sunt: quæcunque di-
 cuntur, non eo quod aliud de alio dica-
 tur. Non ergo vlli eorum, quæ non sunt
 species generis, inest quod quid erat esse,
 sed his solùm: hæc enim videntur, non
 secundum participationem, & passionem,
 nec ut accidens dici. Sed oratio quidem
 cuiusque etiam aliorum erit quid signifi-
 cat, si nomen sit, quod hoc huic inest:
 aut pro simplici oratione, certior, definitio
 verò non erit, neque quod quid erat
 esse. An definitio quoque, ut & ipsum quid
 est, multipliciter dicitur? Etenim ipsum
 quid est, vno quidem modo substantiam,